

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“.

Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vabilo na naročbo!

„Slovenski Narod“ dokončati hoče ravno kar XIV. svoj tečaj; s prvim januarjem pa bode pričel izhajati v večji in političnemu dnevniku dostojnejši obliki. Pomnožen mu bode obseg in uredništvo skrbelo bode, da se čitateljem občinstvu podajajo primerni uvodni članki, zanimljiva in vestna poročila o državnega zbora zasedanjih, tehtni politični razgledi in temeljiti izvirni dopisi.

Novo uredništvo obračalo bode na listek največjo svojo pozornost, brez katerega se niti jedna številka izdala ne bode. Tako s prvo številko pričel se bode objavljati Turgenjeva krasen roman „Nov“, kojega prevod je uže v rokah uredništva.

Naročili so se tudi redni **telegrami**, tako, da bode naš list odslè vsak dan prinašal najnovejše vesti. Zategadelj dotiskal se bode vsak dan uže do petih popoldne ter se potem takoj zvečer oddajal ljubljanskim naročnikom.

Cena ostane ravno ista, kakor je bila do zdaj, odpravila se je samo „znižana cena“, tako, da bode veljal list brez izjeme za vsakega naročnika po deželi 16 gl., v Ljubljani pa 13 gl.

O načelih, po katerih se bode naš list tudi v prihodnje uredoval, nam nij treba posebe govoriti, znani so uže tako. Naj je ta ali oni urednik pri „Slovenskem Narodu“, glavno načelo uredovanja ostati bode moralo vedno jedno in isto: da se ima naš dnevnik v prvej vrsti in povsodiboriti za ohranitev slovenske narodnosti ter odbijati vse sovražne napade na narodne naše pravice.

Katoličanstvo je glavni steber narodne zavesti mej Slovenci; kdor se cerkvi in veri v nasprotje postavlja, uničuje brezvestno narodni napredek mej nami. Zategadelj pa uže zdaj v imenu prihodnjega uredništva lahko izrečemo, da bode s čestito narodno duhovščino slovensko v prijateljstvu živelo. Ali pri tem ne bode nikdar pozabilo, da se ima političen dnevnik drugače uredovati, kakor strogo cerkven list.

Večni boj za ohranitev slovenske narodnosti! Zategadelj bode „Slovenski Narod“ tudi v prihodnje brez milosti napadal tisto, deloma iz tujine k nam potisneno Nemštvo, katero ima nas Slovence v slepej oholosti za kuretino, sebe pa za bistrega orla, ki po svobodnem zraku kroži ter se le zdaj pa zdaj spusti na ubogo „kuretino“ pod seboj, dajo raztrga. V političnem življenju velja samo fanatizem, in zategadelj bode naš list nasproti politično-razsajajočemu Nemštvu mej Slovenci tudi v prihodnje oznoval svetovojno, ker toliko je jasno, da nimajo Nemci kot politična stranka nikake pravice, da bi se širokustili po slovenskih pokrajinah. Poštenega in mirnega Nemca imamo radi v svojej sredi in občudujemo tudi nemško kulturo. Ljubiti pa ne moremo naših quasi-Nemcev in tistih nemških elementov, ki nas dražijo pri vsakej priliki ter nam s svojimi petimi procenti hočejo biti vladarji in politični zapovedniki. Samo take Nemce bomo napadali in preganjali.

Do svojih čestitih naročnikov in prijateljev pa se obračamo, da naj nam tudi v prihodnje zvesti ostanejo ter da skušajo naš list razširiti

vedno bolj in bolj, tako, da postane v istini politično glasilo celega Slovenstva!

„Wiener Ringtheater“ pogorel.

(Izvirno poročilo slovenskega poslanca.)

Z Dunaja, 9. decembra.

Grozna katastrofa, nezaslišana v zgodovini požarov, pretresuje srca ne samo vseh Dunajčanov, ampak vsacega človeka, ki ima čut za nesrečo in tugo bližnjega. Ringtheater je sinoči pogorel, v strašnem požaru pa je našlo na stotine nesrečnežev — koliko dozdej še nij znano, — pregrozno smrt.

Bil sem ob 6. zvečer v klubu, ki pa se je ob 1/27. uri uže končal. Slovenski poslanci se pri odhodu pogovarjamo, kaj bi počeli ta večer. G. gf. M. nasvetuje, da naj gremo v Ringtheater, kjer se bode igrala neka nova opereta. Ugovarjalo se je, da gotovo nij več sedežev dobiti, kar se je potem tudi obistnilo; tedaj se zmenimo, da se snidemo v L. restavraciji tik Elizabetinega mosta. Jaz jo krenem v družbi tovariša v mesto. Na Grabnu se ločiva. Stopam naprej na sv. Štefana trg. Na jedenkrat prične se ljudstvo ogledovati in klicati, da gori. Vse hiti čez Graben, ki je bil ves razsvitljen videti, proti Frajungi. Povsod se sliši klic: Ringtheater gori! Skozi Schottenhof hitim v Hessgasse in tu vidim ravno pred seboj velikanski plamen švigati iz zadnjega dela gledališčne strehe.

Na Schottenringu, kamor je vrelo ljudstvo, se vstavim ravno nasproti gledališču. Slišim kričanje in vikanje. Iz oken in z balkona pri gledališči so skakale ženske in moški na plahte, ki so jih spodaj držali gasilci. Lestvice so se prislanjale in po njih ljudje doli ple-

Listek.

Lov na tigra.

Rusko-spisal A. Maksimov.

I.

Zasada na drevji.

(Dalje.)

— Izvolite, vaše blagorodje . . .
— Hvala, bratec, stopaj z Bogom.
Senka vrnil se je na drevo.
— Nu, Senka, ali si videl tigra? začul se je glas Ivana Trofimoviča.
— Kako neki, vaše blagorodje! kaj menite, da bo na tak šum prišel.
— Gospoda, spregovoril je srdito nadzornik, če bomo delali tak šum, morali bomo res presedeti do jutra zastoj. Prosim vas, končajte svoje razgovore. Kdor pa ne more sedeti molčé, naj gré domov.

Vsi smo umolknili, se potajili in zopet

nastopila je tajnostna tišina; postalo je še bolj temno, tako temno, da sem komaj še bil v stanu razločiti nam pod nogami razprostrtega konja. Presedeli smo, kakor se mi je zdelo, zopet pol ure in jel sem čutiti po vsem telesu tako lomenje in utrujenost, da sem se prav resno jel jeziti na tigra, ki nas je puščal prenašati tako muko. Čas vlekel se je neiznosno dolgo: zdelo se nam je, da se vsaka minuta razteza na pol ure. Vedeti nijmo mogli, kedaj bode tiger blagovolil priti na svojo krvavo pojedino; navadno prihaja okolo polu noči, ne redko pa tudi še le proti jutru. Nada, presedeti celo noč na drevji, postajala je vedno večja in vedno neiznosnejša; postal sem tako truden, da sem se čutil primoranega, (da bi v dremoti z drevesa ne cepnil,) privezati se s pasom k deblu. Položaj drugih očividno nij bil nič boljši: vsak trenutek, zdaj z oreha, zdaj z doba, prihajali so do nas težki vzdih in praskanje premeščajočih se. Nadzornik prehajal je vidno iz potrpežljivosti: pri vsakem

več ali menj silnem vzdihu ali šumu jel je gosti in se premikati; naposled nij več izdržal in na jedenkrat zarohnil je z srditim glasom:

— Gospoda, nehajte vender jedenkrat tako zdihovati, kakor kovaški mehovi! — Posedite mirno vsaj še jedno uro.

Nastopila je zopet mrtva tišina; počasi postajalo je na tratici vedno svetleje in svetleje; čez nekoliko trenutkov pogledal je izza obdajajoče nas goščave mesec ter vrgel po krasnej zelenej planjavici nekoliko lehkkih, krotkih žarkov. Bilo je videti, kakor bi se bila vsa trata na jedenkrat razsvetlila s čudnim, komaj brlečim bengaličnim ognjem. Luna nas je oživila: postalo nam je nekako laglje in veseleje na duši; minute nijso se nam zdele več tako dolge, nerodni naš položaj ne tako težek in neprijeten. Sicer pa to obnovljeno stanje nij dolgo trajalo: kakor hitro smo se nagledali novega prizora, jeli smo zopet čutiti vso neiznosnost, vso težo „ptičjega“ položaja, kakor se je izražal nadzornik.

zali, gasilci pa so zdaj in zdaj kako truplo iz notranjih prostorov prinesli in je spravili po lestvah na tla. Gledalci smo mislili, da so pač nekateri omedleli, ki se zdaj rešujejo; sploh pa se je menilo, da so se vsi živi rešili iz gledališča. Od vseh krajev so prihitela gasilna društva in iz treh soparnih strojev vtila se je voda v strašni ogenj. Vse zastonj, čez pol ure je cela streha bila v plamenu, najhuje gorelo pa je na odru, kjer je nek delavec po neprevidnosti zažgal bil zagrinjalo in tako zakrivil strašno katastrofo.

Grozovito-veličastno je bilo videti plamen, ko je visoko švigal iz poslopja in daleč okolo vse razsvetljeval. Zlasti Votivna cerkev, nova univerza in palače ob Ringu so se lesketale, kakor z zlatom oblite. Ker smo vsi mislili, da nij druge nesreče, nego da pogori poslopje, smo se mirno menili in občudovali silo razburjenega elementa, katerega je zastonj skušala brzdati moč človeška.

Na jedenkrat se raznese vsa srca pretresajoča vest, da je nekaj ljudij pogorelo in da so morda še nekateri živi v gorečem poslopju. Z veliko težavo prediram gnječo in hitim v bližnjo zbornico, ki stoji zadaj za gledališčem in je bila v velikej nevarnosti. Stražili in rešili so jo gasilci in dimnikarji.

V zbornici najdem več poslancev in tu slišim od g. dr. Reschauerja, ki je ravno prišel iz redakcije „Deutsche Ztg.“, da se je mnogo ljudij ali poteptalo ali zadušilo v dimu in da so gasilci, ko so skušali prodreti do 3. galerije, našli stopnice zabarikadirane od samih mrtvih, da nismo mogli naprej.

Gorelo je uže tri ure, pa skoro vedno z jednako silo, dasi se je voda od vseh strani vsipala v debelih curkih v plamteči kotel. Gasilci so delali s čudovitim pogumom, prodirali so z bakljami skozi plamen do 3. in 4. galerije, kjer so na kupih ležali mrtvi in nosili trupla v bližnjo hišo policijskega vodstva. Tam so zdravniki preiskovali in pregledovali, ali nij morda še najti življenja v kacem nesrečnej, pa bili so vsi mrtvi, od dima zadušeni in še le pozneje od ognja opečeni.

Zdaj so začeli prihajati nosilci z nosilnicami in sanitarnimi vozovi in začeli so spravljati mrtlice v bližnjo občno bolnico na Alsergrundu. Ob najmanjših — gorelo je še zmirom na vseh krajih poslopja — grem tudi jaz do bolnice. Tam je bilo natlačeno pred vrati na stotine ljudij, mej njimi mnogo tutih, ki so pogrešali najbližje sorodnike. Prosili so, naj se

jim dovoli ogledati mrtlice, morda da najdejo pogrešanega mej njimi. Tu sem videl starega moža vsega v solzah, kateri je tožil, da so njegovi trije sinovi bili v gledališči, a da se nijso vrniti domov. Drugi priletni gospod, finančni svetovalec G. se je pripeljal ter z dovoljenjem policije, ki je stražila vrata, šel v prostor, kjer so ležali mrtlici. Dva sina, jeden nju medicine doktor, sta z mladim nečakom bila v gledališči, nečak je brez klobuka in suknje domov pribežal in pravil, da je starejši sin doktor, ko je začelo goreti, še klical: Čakajmo, da nas v gnječi ne potarejo. Nečak je prišel na plan, sam ne ve kako, sinov pa nij bilo. Čez nekoliko časa se vrne g. svetovalec in pravi, da je pregledal vseh 116 mrtlicev, toliko jih je tačas uže ležalo v mrtvašnici, a da sinov nij našel mej njimi. In šel je naprej, blede, ves obupan.

Nosači pa so nosili in nosili in nij bilo ne konca, ne kraja. Zraven vrat pa je stal nek mož, ves zmeden, in ko so prišli z nosilnicami, vprašal je vselej: Ali leži deklica v njej? Pokažite za božjo voljo! In ihtel je: Moja hčerka, moja hčerka! Nosači pa so odgovorili: Ne vemo, vse je črno in požgano.

Napočil je dan, tužen in meglen, in še so nosili in vozili trupla s pogorišča. Dozdaj so jih 260 našli, a bati se je, da jih je mnogo več in da se iz 3. in 4. galerije, kjer je bilo nad 700 poslušalcev, morda nij tretjina rešila.

Ogenj še zdaj opoludne, ko to pišem, nij popolnem ugašen, še dela brizgalna na par, iz srede poslopja pa se gosti dim vali. Strah, sočutje in žalost se bere na vseh obrazih. V zbornici so se denes zbirali poslanci in plašno pozvedovali, ali nij morda kateri izmej poslancev žrtva groznega požara.

Poljski poslanec Czajkowski je bil v gledališči, a se srečno rešil.

Ravno zdaj se sliši žalostna vest, da je poljski poslanec Pekovski bil s svojo ženo v gledališči in da se dozda nij vrnil v svoje stanovanje.

V državnem zboru je omenjal predsednik Smolka strašno nesrečo, katera je Dunaj zadela in po predlogih Suessa in dr. Riegra, ki v srčnih besedah izražuje sočutje dunajskemu prebivalstvu, se je seja odložila do jutri.

Cesarju naznanilo se je v Gödellö takoj telegrafično o groznej nesreči in on je takoj zopet telegrafično daroval za nesrečneže 5000 gold.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. decembra.

Pozornost glede notranjih naših zadev absorbirana je po groznej nesreči, katera je ravno zadela prestolno naše mesto. Sočutje je splošno po vsej državi in občno mnenje zahteva, da se mora po legislativnej poti kaj zaukazati, da v prihodnje gledališčni požari takih nasledkov imeli ne bodo.

Vnanje države.

Črna gora postopa nasproti Avstriji jako korektno, da, rekli bi, viteško. Ona je na meji postavila straže in vsakega, kdor prestopi mejo od dalmatinske strani, zapre. Zda morajo preklicavati celo Slovanom sovražni judovski listi vesti, katere so prej raztrosili mej svet, da namreč Črnogorci ščujejo Dalmatince. Resnica vendar zmagaja.

Ali bode **Srbija** postala kraljevina ali ne, še nij gotovo, ker se dotične diplomatske razprave še nijso izvršile. — Listi še vedno govorijo o odstavljenem metropolitu Mihajlu in o tej priložnosti tudi govore o vnanjej politiki. Tako pravi Rističev organ „Nezavisnost“: „Srbija mora v bodočnosti več pričakovati od Rusije, kakor od katere si bodi vzhodne države. Avstrija kaže nedvomno namen da absorbira balkanske narode... Postopanje Piročanacevega kabineta nasproti ruskemu protektorju je, če ne blaznost, zločinstvo, katero stopa pred pogubo“. Tako govori bistroumnost Rističeva!

Domače stvari.

— (Gospod poslanec vitez Schneid.) Letá poslanec je malo priljubljen pri političnih naših nasprotnikih, ker ti gospodje predobro vedo, da Ljubljana do zdaj tako marljivega in resnega poslanca v državnem zboru še nij imela, kakor je gospod vitez Schneid. Ker pa je priljubljen naš poslanec zdaj bolan, ter ima občutljive čutnice, prihajajo naši ustavoverčki, ter ga napadajo brez vsacega povoda v svojem organčku. In ker tega lističa nikdo ne bere, najeli so si novo „Prešo“ na Dunaji, ter trosijo po njenih predalih svoje laži. V Ljubljani se nikdo ne briga za te neslanosti, in tudi mi jim zategadelj odgovarjali nismo, ker bi se sicer morali samo z Ljubljanskim Wochenblattom pečati, ako bi hoteli vsakej otročariji odgovarjati, katera se skuha v predalčkih tega lističa. Vi pravite, da se volilci gospoda Schneida kesajo, da so mu dali svoje glasove! Tu je stvari silno lahko pomagati! Spišite nezaupnico, ter jo dajte volilcem go-

Luna dvigala se je mej tem vedno više in više, svetli rog stal je uže skoro nad tratico, a okrog je še vedno vladala težčja, neprijetna, tajnostna tišina. Jel sem uže popolnem izgubljati potrpljenje, ko se hipoma jame razlegati po goščavi dolgo, raztegneno rjovenje. Vztrepetal sem ter pazno jel pregledovati obdajajoče nas predmete; po vsem telesu jel sem se nehoté tresti; poprijelo me je nekako nepoznano, nerazumljivo čuvstvo: nejasen strah bližnje nevarnosti! Zazdelo se mi je, da sedim premalo visoko, da me tiger z jednim skokom lahko zbije z moje pozicije... Hotel sem uže previdno dvigniti se bolj visoko k nadzorniku, — kar se začuje prav nam pod nogami silno godrnjanje ter se iz gošče privleče na trato temna ogromna masa.

Z jednim mogočnim skokom preletela je zverina prostor, ki jo je ločil od žrebca in hrepeneče počenila k mrhovini... Priložil sem z neobjasnivim čuvstvom k pleču dvocevko in pomeril...

— Gospoda, tiger!!! začul se je hipoma v nočnej tišini obupni, divji krik Ivana Trofimoviča. Streljaj, Senka, streljaj!!!

Roka stresla se mi je od tega nečloveškega krika, in — krogla izgubila se je v nasprotnem drevju.

Počilo je še nekoliko strelcov, ter zamolklo odmevalo po gostem lesu. Tiger odtrgal se je od žrebca in z jednim velikanskim skokom skril se v goščavi; za njim zagromelo je gosto streljanje... Streljali smo iz pušk, streljali iz revolverjev, streljali brez pomisleka, brez merjenja; vse poprijela je nekaka panika, vsi hiteli smo basati in streljati, ne dajaje si računa: „kam“? Vse, bilo je vidno, vodila je jedna misel: preplašiti grozno zver, da bi jej ne palo v bučo, vrniti se!

Najbolj mej vsemi hitel je Ivan Trofimovič; kričal je kakor obseden, ter vedno priganjal Senko, naj strelja; prihajal je v obupnost, ko se je Senka mudil pri nabijanju puške; a sam mu je podajal mesto smodnika zamaške,

na mestu krogel nasipal mu je smodnika, a na mesto zamaške tiščal mu je v roke svoj revolver ter ga silil, da naj strelja... Senka streljal je, dokler je mogel; mi pomagali smo mu energično in čuditi se je le, da pri takem besnem streljanju nismo postrelili drug drugega. Bog zna, koliko časa bi se bilo to smešno streljanje še nadaljevalo, če bi se ne bilo slučajno nekaj dogodilo, kar je dalo stvari popolnem drug obraz. Ivan Trofimovič, priganjaje svojega Senka, zazibal se je na veji tako, da je hipoma opisal po zraku krivo črto, ter se ploskoma raztegnil po mehkeji trati.

— Gospoda, rešite me, rešite! zarjovel je v največje stiski, begaje po trati kakor besen, ter poskuša dvigniti se zdaj na to, zdaj na ono drevo. Verni Senka zapustil je takoj svojo pozicijo ter pobežal k zmešanemu gospodu; za njim priletela sta, kakor vrtalki, debeli pismovodja in beloobrvi činovnik; jaz z nadzornikom šla sva za njimi, ter z jednim bila na mehkeji trati. (Dalje prih.)

spoda Schneida, da jo podpišejo! Nota bene, volilcem g. Schneida! Da bi tako nezaupnico podpisali elementi, ki našega poslanca nismo volili, o tem ne dvomimo. A dvomimo pa, da bi je le jeden tistih volilcev podpisal, ki je glasoval za našega narodnega poslanca. Gosp. vitez Schneid nij poslanec ljubljanskih nemškutarčkov; zastopnik je ogromne narodne večine naših mestnih volilcev. Če nemškutarčki niso zadovoljni z njim, je pač vse jedno; zaupanje slovenskega naroda in slovenskih narodnih volilcev pa uživa v polni meri. Zatorej kričite, kolikor hočete, gospod vitez Schneid je in ostane zastopnik ljubljanskega mesta, in sicer zastopnik, pred katerim naj v senco zlezejo prejšnji nemškutarski naši poslanci, ki so na Dunaj v zbor spat hodili. —

— (Valentin Bleiweis †.) V 9. dan t. m. ob 11. uri zvečer umrl je na Dunaji bauquier Valentin Bleiweis, jedini do zdaj še živeči brat pokojnega dr. Janeza Bleiweisa viteza Trsteniškega. Pokojnik zapustil je dva sina, Valentina in Toneta. Lehka mu bodi zemljica!

— (Z Dunaja) se nam o požaru piše od 9. t. m.: Danes popoldne sem skušal še jeden telegram oddati, pa ni bilo mogoče, ker se je na telegrafnem uradu vse gnjetlo. Tudi od zunaj je došlo toliko telegramov, da je morala pošta 100 pismonošev prepušati telegrafu, ki so telegrame raznašali po mestu. Ves Dunaj je na nogah. Parna brizgalna se zmirom dela, na več straneh se še vidi plamen.

— (Častitej rodovini Bleiweissovej) došlo je tudi tole pismo:

Presvjetla Gospodjo!

Viest o smrti Vašega neumrloga muža doimila se vsakoga slavjana kojemu je do ljubavi prama vjeri i domovini svojoj. Crpeči iz svoje sviesti i iz naroda svoga nadahnuće za sve dobro ko je je On za života svoga za njega učinio, — Vaš nezaboravni suprug najvjernije ga je slikovao, te nastojao, da ga do seba pridigne, nosio ga je u svome srcu, da ga svojom liepom dušom i svojim bestrim umom oplemeni. Vi ste, Presvjetla Gospodjo, doprinieli ovoj uzvišenoj zadaći nasladiv vašom požrtvornosti osobito stare dane Vašega i našega miloga i velikoga pokojnika. Govorim „i našega“ jer Hrvatska nije imala preko svojih granica prijatelja dičnijega i oddanijega, niti zatočnika toli vatrenoga književne uzajemnosti medju Sloveni i Hrvati. Nek Vam služi, Presvjetla Gospodjo, za utjehu harnost slovenskog roda, sažaljenje svega slavjanskog svijeta, a najviše tvrdo upanje da će Vaš neumrli muž naći najljepšu nagradu pred priestoljem Svemogućega, kojega slavu nije nigda odlučio od nastojanja za boljak naroda svoga. Blagoizvolite, Presvjetla Gospodjo, izmedju toliko dokaza bratimskog saučesća primiti i ovaj najsmjerniji i najiskrenij.

Zagreb, 7. Prosinca 1881.

Vašega preponiznog sluga

Dr. Koste conte Vojnovića,

sveučilišnog profesora i narodnoga zastupnika.

— (Mestni odbor ljubljanski) je v včerajšnji seji sklenil izraziti dunajskemu mestu sočutje nad toliko izgubo življenja pri požaru gledališča na Ringu in je ta sklep telegrafično objavil dunajskemu županu.

— (Naše gledališče.) Piše se nam iz krogov prostovoljnega gasilnega društva: Strašna nesreča, katera se je prigodila zadnji četrtak na Dunaji mi je povod, da opozorim na veliko nedostatnost v ljubljanskem gledališču. Plin

je gotovo najnevarnejša stvar v vsakem gledališču in povsodi je nastavljen varuh, ki izredno pazi le na plinovo svečavo. Tudi v ljubljanskem gledališču je bilo do letos tako, a letos je prevzel ta posel hišni varuh g. Kolnik, kateri ima uže pri postavljanju dekoracij dosti opraviti, tako, da ne more z vso pazljivostjo in natančnostjo paziti na plin. Pač je živa potreba, da se ta lehkornost odpravi!

— (Dnevni red) redne seje trgovinske in obrtne zbornice, katera bo dne dne 12. decembra ob 6. uri zvečer v mestnej dvorani: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo o delovanju. 3. Poročila I. odseka: a) o proračunu za l. 1882; b) o dopisu c. kr. deželne sodnije zaradi vpisa firme jednega obrtnika; c) o dopisu dunajske zbornice, kateri zadeva vprašanje, katera trgovinska pisma se morajo štempljati; d) Volitev zvedencev o pravih zaradi mark. 4. Poročilo II. odseka: a) o dopisih zbornice v Ljubnem in Hebu zaradi poštno-prejemnih listov itd.; b) o prošnji za pomnoženje semnje pri sv. Heleni, in preložitvi semnje od sv. Helene v Dovsko. 7. Posamezni nasveti.

— (Od provizornega odbora obitne zadruga) prošeni smo obrtnikom naznaniti, da nij potreba vstopnic pri g. Železnikarji iskati, ker je vsakemu samostalnemu obrtniku po sklepu shoda ugod brez vstopnice dovoljen, kdor pa nij samostalen obrtnik, tudi z vstopnico nijma pravice se zbora udeležiti.

— (Iz Zagreba) 9. dec. Denes ob 9. uri 51 minut predpoludne čutil se je precej močan potres, katerega je spremljalo podzemeljsko šumenje in ki je trajal do 2 sekundi. Jeden pretresajoč udarec je bil dosti jak, tako, da je steklo zvenketalo. Prvemu sta sledila v kratkih intervalih še dva čisto slaba in neznatna.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 9. decembra. Dozdaj dobili so čez 200 mrličev, vender se ceni število mrtvih na 400 do 600. V notranjih prostorih ogenj še vedno razsaja. Poljski poslanec Pekovski pogreša se s soprogo. Vsled grozovite nesreče preloži se je denašnja seja. Vlada splošna žalost. (Leta telegram zakasnil se je, ker so bili telegrafični uradi preobloženi z depešami.)

Dunaj 10. decembra (ob 12. uri 25. minut dopoludne). Predsednik Smolka izraža gorko sožaljenje o nesrečnej smrti poslanca Pekovskega. Taaffe poroča o katastrofi, obetajoč, da se bode zaukazala stroga preiskava, da se bodo odsle ostro nadzorovala gledališča. Finančni minister predloži zakon o kreditu 50000 goldinarjev za družine pri požaru unesrečenih. Na predlog Hohenwarta se zakon takoj sprejme. Desnica in levica interpelirata ministra za notranje zadeve, katere legislative in administrative naredbe bode storila vlada, da se v bodoče zabranijo take katastrofe. Debata o brambenem zakonu se nadaljuje.

Dunaj 10. decembra. (Ob 12. uri 35 minut.) Dozdaj našli so na pogorišču uže 600 mrtvih. Pri policiji naznanilo se je čez 1000 pogrešanih. Agnosciralo se je še le 130 mrtvih. Jutri popoldne bode skupni pogreb vseh do sedaj neagnosciranih mrtvih. Stroške pogreba nosi komuna.

Listnica uredništva: G. I. G. Vi nam pišete, da je gospod A. N. močno pikiran radi naše kritike o slavnostnem filharmoničnem koncertu, in da se je javno izrazil, da zdaj uže „vsak“ o muziki piše. Tudi od druge strani se nam piše, da jezične ženice to obsodbo gospoda A. N. po mestu trosijo, češ, da se je „Sl. N.“ blamiral. A pregledaj se, da „Slovenski Narod“ nij hotel pisati muzikalijne kritike! Da so kompozicije Roberta Schumanna klasične, to smo vedeli brez ljubljanskega ženstva. A končno klasičen je tudi Götthejev Werther, klasična Schulzejeva „bezauberte Rose“! Ali ko bi moral človek ta dva proizvoda poslušati ves večer, bi morda tudi bilo preveč sentimentalitete, preveč romantike! Zato gadelj bi pa klasiciteta omenjenih proizvodov prav čisto nič ne trpela! Tudi Medicejska Venera napravljaja na posamezne osebe različne utise! Subjektivni utisi so pa mnogovrstni. Sicer pa smo mnenja, da smo o gospodu A. N. in njegovih talentih dosti simpatično pisali, in še zdaj imamo prepričanje, da je ta gospod duša in središče filharmoničnemu društvu. Kratko nikar nismo imeli namena, z dotičnimi črticami žaliti gospoda A. N., kateremu še zdaj iz srca čestitamo k zasluženemu odlikovanju.

Listnica opravništva: G. dr. F. L. v Pressburgu. Naročnino imate plačano do 15. nov. 1882.

Tržne cene

v Ljubljani 10. decembra t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 26 kr.; — rez 6 gld. 18 kr.; — ječmen 4 gld. 87 kr.; — oves 3 gld. 25 kr.; — ajda 4 gld. 87 kr.; — pros 5 gld. 01 kr.; — koruza 6 gld. 20 kr.; — krompir 100 kilogramov 02 gld. 86 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. 50 kr.; masla kilogram — gld. 96 kr.; mast — gld. 82 kr.; — špeh frišen — gld. 60 kr.; špeh povojen — gld. 66 kr.; — jajce po 3 kr.; — mleka liter 8 kr.; — govedine kilogram 56 kr.; — teletnine 52 kr.; — svinjske meso 50 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 68 kr.; — slame 1 gld. 96 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Dunajska borza 10. decembra

Enotni drž. dolg v bankoveih	77 gld. 45 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	78 „ 20 „
Zlata renta	94 „ — „
1860 drž. posojilo	134 „ — „
Akije narodne banke	839 „ — „
Kreditne akije	366 „ 60 „
London	118 „ 80 „
Napol.	9 „ 42 „
C. kr. cekini	5 „ 61 „
Državne ma ke	58 „ 10 „

Proti trganju po udih.

Gospodu Franu Kvizdi, c. kr. dvornemu založniku v Korneburgu.

Oziraje se na svoje zadnje pismo od 15. septembra 1881, v katerem sem Vam naznanjal o uspešnej rabi **flujda proti trganju po udih** pri revmatičnih bolečinah, me veseli, da morem denes o **novem uspehu**, katerega sem dosegel z Vašim **znanimim flujdom**, poročati, ki posebno priča o **živce krpajočem vplivu Vašega preparata**.

Kletarji v mojej službi čutijo bolečine in onemoglost in bolečine v nogah, osobito o tržnih dneh. Prišli so do modre misli, da so si zvečer vmeli v noge **Vaš fluid** in glej, po tej rabi zginile so **vse bolečine in onemoglost živcev** tudi pri **najhujšem delu** in jaz moram **Vaš fluid** torej najtopleje priporočati.

Spoštovanjem
Valentin Steinhäuser,
gostilničar.

Na Dunaji, 10. oktobra 1881.

Dobi se v vseh lekarnah.

Glavna zaloga Okrožna lekarna v Korneburgu. (666)

EKONOM,

ki je kmetijsko šolo v Grottenhofu v Štajerskeji z dobrim uspehom izvršil in more dokazati večletno prakso iz kmetijstva, želi k t ekonom ali vrtar dobiti službo pri kakej graščini. Ponudbe sprejema F. Müllerjev anoncenbureau v Ljubljani. (688—2)

Zobni zdravnik

Dr. HIRSCHFELD

usoja se naznanjati, da ostane samo še kratek čas tu in se še v teku tega meseca vrne zopet na Dunaj. Ordinira vsak dan od 9. do 12. in od 2. do 4. ure.

Hotel „pri slonu“, številka sobe 46/47.

Dr. Sprangerjeve

kapljice za želodec,

priporočane od zdravniških avtoritet, pomagajo takoj, če ima človek krč v želodcu, migreno, feber, ščipanje po trebuhu, zaslinjenje, slabosti, če ga glava boli, če ima krč v pr. ih, mastno zgago. Telo se hitro sčisti. V bramorjih razpusti bolezensko tvarino, odvajajoč črve in kislino. Davci in tifusu vzmajo vso zlobnost in vročino, če se zavzvajajo po 1/2 žličke vsako uro, ter varujejo nalezljivosti. Človeku diši zopet jed, če je imel bel jezik. Naj se poskusi z majhenim ter se prepriča, kako hitro pomaga to zdravilo, katero prodaja lekarnar g. J. Svoboda v Ljubljani, a flacon 30 in 50 kr. av. velj. (247—54)

Božjast

ozdravlja pismeno specialni
zdravnik **dr. Killisch**
v **Draždanih** (Dresden,
Saachsen). Za velike uspehe
(8000) velike medalje znanst.
društ. v Parizu. (430—20)

Umetne (595—14) zobe in zobovja

postavlja po najnovjšem ameriškem
sistemu v **zlatu, vulkanitu ali celulojdu**
brez bolečin. **Plombira z zlatom** itd.
Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin
s prijetnim mamilom
zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega mostu, v I. nadstropji.

Lepe in po ceni klobuke in čepke,

kakor tudi

kožuhovino

prodaja

Anton Krejči,

v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledaliških
ulic. (506—15)

Vabilo na naročbo.

„Der Sendbote des heiligen Joseph“,
ilustriran mesečni časopis, VII. letnik 1882, velja za
leto s poštno pošiljavo **65 kr.** Vsak naročnik dobi
premijsko gratis po želji proti upošiljati 15 kr. za
embalago in poštino. Naročuje se lahko pri vseh
poštah po poštini nakaznicah z natančnim naznanilom
adrese v založbi „Sendbota“: Weinhaus bei Wien 3.
Iz te založbe se lahko dobi **Josephs Kalen-**
der za 1882. leto proti upošiljati 20 kr. (643—3)

Hiša,

ki daje 500 gld. na leto dohodkov, 1 nadstropje vi-
soka, z vrhom za sprehajališče in nasad, z živahno
obiskano **žago za deske** in s transmisijo prevedeno,
za ustanovitev strugarije pripravno **postransko po-**
slopije, v bližini fužine, dveh večjih sel in postaje
južne železnice v **Kranjskej**, z lepo lego, se iz
proste roke za 4500 gld. proda. Ponudbe sprejema
F. Müllerjev anoncenbureau v Ljubljani. (689—2)

Velika zaloga! Bogata izber!

Istranska naravna vina

oferira na **debelo in drobno**

vino konsumno založništvo

v Trstu — Via Acquedotto — h. št. 11.

Na zahtevanje se pošljejo za **poskušnjo** in se
cena naznani. (668—4)

Tuji:

10. decembra:

Pri **Maliči**: Landeker iz Monakovega. — Orešnik, Eberl, Singer, Peruc
z Dunaja. — Löwinger z Kaniže. — Hejbal z Novega mesta. — Schweinburger
z Dunaja.

Zaloga volnenega in modnega blaga.

Božična in novoletna darila,

jako primerna za **gospode, gospe in gospodične**, se dobé samo
pri meni po najnižji ceni. Priporočam se

spoštovanjem

Marija Podkrajšek,

Glavni trg.

(700—1)

Prodaja vina.

Istrska, vipavska vina in rebuljo

prodaje od 17 do 24 gld. pr. hektoliter in garantira za dobro in
pravo robo.

Spoštovanjem

Viktor Boloffio.

Klet je v Kolizeji na severnej strani gotiškega trakta.

(698—1)

Odlikovano

(603—2)

s sreberno priznansko medaljo na obrtni razstavi
v **Hebu 1881.**

Odlikovan s pri-
znansko medaljo.

Odlikovan z diplomom
v **Gradci 1881.**

Odlikovan s pri-
znansko medaljo.

Dunaj 1880.

Podoba steklenice Bittnerjevega „konifer-
nega sprita“ s patent. razprševalnim
aparatom.

Zaloga v Ljubljani: J. pl. Trnkoczy, lekar.

Le pravo z varstveno znamko. Patent. razprševalni
aparati ima firmo: Bittner. Reichenau N.-Oe. vlito.

je naraven, neponarejen destilacijski produkt
iz smereke,
oživljajoče in desinficirajoče sredstvo za otroške
in bolniške sobe, za sobe porodnic,
sredstvo proti infektirajočim boleznim, kot: di-
phtherisi, skrlatici, osepnicam, kozam, ty-
phusu, malariji itd.
balzamično ozdravljajoče sredstvo pri boleznih
dihalnih organov,
živce krepi in
bolečine zmanjševalno sredstvo pri slabosti, mi-
greni, reumatizmu, zobnih bolečinah i. t. d.

ustna voda za oživljanje in čiščenje
ust in zob, kakor tudi za odpravo
slabega duha iz njih.

Jed no pravi **Bittnerjev** „koniferni
sprit“ se dobi pri

Jul. Bittnerji,

lekarji v Rihnovi (Reichenau),
Dol. Avstrijsko

in v doli naznanjenih zalogah. Cena
steklenici konifernega sprita je 80 kr.,
6 steklenicam 4 gld., patent. razprše-
valnemu aparatu gld. 1.80

Pogrebna ustanov

Frana Doberleta v Ljubljani

priporoča svoje takozvane

imitirane rakve od kovin.

Izdelane so iz lesa v jako lepe obliki in solidno, **slilne** so
po metalni barvi z bogatim vkusnim lišpom od brona **pravi**
rakvam od kovin popolnem in so **ravno tako cene, kakor**
do zdaj navadne lesene rakve.

Na telegrafično naročilo z naznanjeno dolgotno mero pošiljajo
se takoj na vse železniške postaje.

Ustanov deva **na prost oder in pokopava**, ono tudi oskrbi
sijajno dekoriranje in pogrebe v in zunaj Ljubljane, kakor tudi
oskrbljuje **vence in trakove z napisi**, naposled tudi **transport**
mrličev na vse kraje to- in inozemstva in se priporoča v ceno oskr-
bovanje. (701—1)

Novosti iz posamentrije pri

Znamenito za vsakega!

Jemljem si čast svojim čestitim p. n. naročevalcem nazna-
njati, da imam bogato sortirano zalogo **uajnovejših in najfinejših**
olepševalnih stvari to- in inozemstva.

Atlas, faille, pliš, surah, taffet v vseh barvah; zaklepnice
za plašče v biserni matici, tuči in jeklu; korsete, kravate,
suknje od filca, sragee, manchette, telovniki, francoske fašone,
riš, spise, vezene, predpasnike in najnovejšo volnene robe;
dalje telovnike od tricot, rokavice in gamašne za gospe, gospode
in otroke; bombaž, ovčje volno, kist za pregrinjala in razen tega
vse v to stroko spadajoče reči. Trakove za **vence** z napisom
vred se hitro oskrbljujejo.

Zagotavljam solidno postrežbo in nizko ceno vabim v
prav obilno naročevanje

Spoštovanjem

Ana Šinkovec.

(675—3)

Mestni trg st. 10.

Gosp. **G. Piccoli**, lekar v Ljubljani!

Prosim Vas uljudno, da mi zopet
posljete 24 steklenic Vaše izvrstne

Franzeve esence.

Slednjo pošiljatev sem že mej razne
bolnike v svoji župniji razdelil in
vpliv je bil vedno izvrsten.

V Fianoni, Istra, 22. avg. 1881.

Spoštovanjem

Anton Vlašič,
župnik-kanonik.

Znamenito!

Prosim ljudno, pošljite mi 30 ste-
klenic Vaše izvrstne

Franzeve esence.

Zahvaliti se imam le Bogu in Vam, da
sem se iznebil migräne, katera me je
leta in leta nadlegovala.

V Zenku, Hrvatska, 17. sept. 1881.

Spoštovanjem

Angelika Kling,
uradniška vdova.

(598—4)

Naroča naj se pri izdelatelji: **Gabrijel Piccoli**, lekar „pri angelji“, v
Ljubljani, na Dunajske cesti. Naročila se promptno proti povzetju efektuirajo.

Znamenito!

Tu jena mestu: „Čast zaslugam!“
Večkrat sem rabil Vašo odlično

Franzevo esenco,

mnogim bolnikom sem jo nasetoval
in dober uspeh nij izostal.

V Chersanu, Istra, 27. jun. 1881.

Spoštovanjem

Anton Lupetina,
župnik-dekan.

Tinctura Rhei Composita vulgo
Franzeva esenca, izdelana po G. Pic-
coliji, lekarji „pri angelji“, v Ljub-
ljani, na Dunajske cesti, iz vegetabil-
nih substancij sestavljena, s katero so
si že mnogi tisoči k zdravju pripo-
mogli, kakor se razvidi iz pisem, ki do-
hajajo izdelatelju. Ona ozdravlja že-
lodčne bolezni in na spodnjem telesu,
klanje, krča, gastrično mrzlico, zaprtje,
hemoroidne, rumenico itd., ki je lahko
smrtonosna, če se za časa ne kurira.

Cena steklenici 10 kr. a. v.